

Korkuyorsun

– Nevm Karahan · 27 Ocak 2012

Korkuyorsun Ben ne zaman sevsem korkuyorsun Kayboluyorsun içinde

Bir meşaleye sarıp yüreğimi

Ateşleyip karanlığını deliyorsun

İstiyorum ki sen uyumadan sönmesin

O yüzden yağmuru dolduruyorum gözlerime

Bir okyanus dalgalanıyor dengemi kaybediyorum

Sığınacak liman yok

Tutunuyorum kendime

Sen kurtul istiyorum anlamıyorsun

Parmak izlerini siliyorum ellerimden

Bir çerçeveye sığıyor dokunuşlar

Biliyorum bir daha konuşmayacaksın

Taraf tutuyor ateş yakıyor ellerimi

Sen yanma istiyorum

Bu yüzden/

Bir gün çıkaracağım gözlerimden seni Asacağım kapı arkasına Biliyorum ağlayacaksın orada Gidiyorum demem bilmezsin gittiğimi

Bırakırım kendimi bir uçurum kenarına

Gelip beni alma

Bir gün o son gelecek

Bakma bana öyle

Kaç kere konuştuk bunu seninle

Taraf tutmaz karanlık

Seni de beni de alır koynuna

Sen kurtul istiyorum anla

Meraklanma adını vermem yalnızlığa

Bilmediği bir dilde anlatırım tanıyamaz seni

Elma dersem çıkarsın kapı arkasından

Arkana bakmadan kaç oradan

Ben dönmeden gözlerin de gitsin

Yanımda ayrılık da olacak

Hatta

Söz ver mümkünse bu şehri de yak arkandan

-Söz versen ne olacak ki-

Her sözün gibi bunu da tutmayacaksın belki

Gözlerin kalacak geride
Ayrılık görünce kapının arkasında
Anlayacak seni sakladığımı
Önce beni vuracak sonra gözlerini
Bir kerecik sözünde dursan ölür müsün sanki Nevim Karahan